

ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΓ προς την ΚΕ

19/6/2014

Συμπεράσματα για τις ευρωεκλογές και τις αυτοδιοικητικές εκλογές του Μάη 2014

1. Ευρωεκλογές

Το εκλογικό αποτέλεσμα της κάλπης για το Ευρωκοινοβούλιο είναι μια μεγάλη νίκη για το ΣΥΡΙΖΑ, το λαό μας, τις κοινωνίες όλης της Ευρώπης. Για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας μας, η Αριστερά αναδείχτηκε εκλογικά πρώτη δύναμη και με σημαντική διαφορά. Το αποτέλεσμα είναι πρωτίστως νίκη του λαού μας, που ξεπέρασε δυναμικά την προπαγάνδα φόβου, καταδίκασε την κυβέρνηση Σαμαρά – Βενιζέλου και την πολιτική της ακραίας κοινωνικής λιτότητας, την πολιτική των μνημονίων.

Η Κ.Ε. του ΣΥΡΙΖΑ χαιρετίζει τα μέλη, τα στελέχη και τον κόσμο της Αριστεράς που έδωσαν με επιτυχία τη μάχη των εκλογών και τους καλεί να δυναμώσουν την προσπάθεια για τη μεγάλη ανατροπή στη χώρα μας.

Η κυβερνητική και «ευρωπαϊκή» πολιτική των μνημονίων καταδικάστηκε. Τα δύο κόμματα της συγκυβέρνησης έχασαν. Ο ελληνικός λαός από «πειραματόζωο» εφαρμογής του μνημονιακού καθεστώτος, γίνεται πόλος αντίστασης και νέας ελπίδας. Οι στόχοι που είχαμε βάλει για τις Ευρωεκλογές, δηλαδή καταδίκη της κυβέρνησης και της πολιτικής της και εκλογική πρωτιά, επιτεύχθηκαν. Ο δρόμος για την πολιτική ανατροπή άνοιξε, αλλά μένουν πολλά ακόμη να γίνουν.

Το συνολικό ευρωπαϊκό αποτέλεσμα καταδεικνύει την έντονη αμφισβήτηση που διαμορφώνεται απέναντι στην νεοφιλελεύθερη οικοδόμηση της Ευρώπης. Αυτό εκφράστηκε με άνοδο της αριστεράς στη νότια Ευρώπη, αλλά δυστυχώς μεγάλα ποσοστά καρπώθηκε η ακροδεξιά σε χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης, ζήτημα που αποδεικνύει από τη μια μεριά τις σοβαρές αδυναμίες της αριστεράς σε αυτές τις χώρες να εντάξει στο πολιτικό σχέδιό της πολίτες που δυσανασχετούν από τη νεοφιλελεύθερη πολιτική, όσο και την αποδοχή από ευρύτερες μάζες του ρατσιστικού και ξενοφοβικού λόγου. Η εξοικείωση των λαϊκών στρωμάτων με το ρατσιστικό λόγο δεν είναι άσχετη με την υιοθέτηση των ξενοφοβικών επιχειρημάτων από τις πολιτικές και οικονομικές ελίτ, από τα κυρίαρχα μίντια προκειμένου να συσκοτίσουν τις αιτίες της κρίσης. Είναι ανάγκη σε επίπεδο αξιών, πολιτικής και κοινωνίας να μελετήσουμε και να καταρτίσουμε ένα σχέδιο στο επίπεδο στο πλαίσιο του ΚΕΑ ώστε να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της ακροδεξιάς και της φασιστικής απειλής πανευρωπαϊκά.

Η υποψηφιότητα του σ. Αλέξη Τσίπρα και η παρουσία του στην ευρωπαϊκή πολιτική σκηνή προσέδωσε μια δυναμική που ενέπνευσε αριστερές και προοδευτικές δυνάμεις σε έναν εναλλακτικό δρόμο για την Ευρώπη. Το εκλογικό αποτέλεσμα στην Ευρώπη αποσαφηνίζει τους πόλους σύγκρουσης για το παρόν και το μέλλον της Ευρώπης, με κύρια πεδία τη δημοκρατία, την

οικονομία, την καταπολέμηση της ανεργίας και την εξυπηρέτηση των κοινωνικών αναγκών. Απαιτείται η διαμόρφωση ενός πλαισίου μεγάλων στόχων – ρήξεων, με βάση το οποίο πρέπει να αναπτυχθεί ένα μεγάλο κοινωνικό και πολιτικό κίνημα σε πανευρωπαϊκό επίπεδο.

Στις νέες μετεκλογικές συνθήκες διαμορφώνεται μια νέα κατάσταση. Πρέπει να σημειώσουμε ιδιαίτερα την προσπάθεια του συστήματος να διαμορφώσει με επικοινωνιακά μέσα την κοινή γνώμη, με μυθεύματα περί της αντοχής και ανοχής – αν όχι αποδοχής – της ασκούμενης πολιτικής και συγχρόνως περί της ανάγκης ανασυγκρότησης του μνημονιακού και νεοφιλελεύθερου κέντρου, με τη μορφή είτε της κεντροαριστεράς, είτε της κεντροδεξιάς.

Τα κυβερνητικά κόμματα, παρά την απονομιμοποίησή τους, και την ουσιαστική απώλεια της δεδηλωμένης, που τους στερεί τη δυνατότητα τους να διαχειρίζονται τα της χώρας, κωφεύουν στη λαϊκή εντολή «να φύγουν». Επιμένουν στη μνημονιακή γραμμή, προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο και να επιτύχουν την επιβίωση της κυβερνητικής εξουσίας, με βασικό σενάριο την επίτευξη κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας 180 ψήφων για εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο. Η αποτροπή αυτής της μεθόδευσης αποτελεί μέγιστο ζήτημα δημοκρατίας και ταυτόχρονα προϋπόθεση για να εκφρασθεί αυθεντικά η λαϊκή βούληση.

Συνοπτικά τα αποτελέσματα

Τα διακυβεύματα των ευρωεκλογών δεν ταυτίζονται βεβαίως, με αυτά των βουλευτικών. Σε κάθε περίπτωση είναι μια δευτερεύουσα εκλογική μάχη, που δίνει πλεονέκτημα στους μικρότερους κομματικούς σχηματισμούς. Κανείς όμως δεν αμφισβητεί την αυξημένη πολιτική σημασία που εντέλει πήραν οι φετινές ευρωεκλογές, μετά από 4 χρόνια μνημονιακής πολιτικής, καθώς και το ότι το αποτέλεσμα της 25ης Μαΐου διαμόρφωσε ένα νέο πολιτικό χάρτη, τις συντεταγμένες του οποίου ορίζουν:

α) η εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, με ποσοστό που εδραιώνει εκείνο των βουλευτικών εκλογών.

β) η υποχώρηση των κομμάτων της συγκυβέρνησης (ΝΔ - ΠΑΣΟΚ/Ελιά) κατά 11%, με απώλειες δηλαδή περίπου 855 χιλ. ψήφων σε σύγκριση με το 2012,

γ) η συρρίκνωση του τρίτου εταίρου της συγκυβέρνησης του 2012, της ΔΗΜΑΡ,

δ) η επικύρωση της εκλογικής ανόδου της Χρυσής Αυγής, που πλέον αποτελεί βασική συνιστώσα του κομματικού συστήματος, με διείσδυση σε λαϊκά και εργατικά στρώματα, και μάλιστα με μία πολύ συγκροτημένη εκλογική βάση,

ε) η χαμηλότερη των προσδοκιών (τους) καταγραφή των ΑΝΕΛ, του ΚΚΕ, παρά την ενίσχυσή του, και του νεοσύστατου ΠΟΤΑΜΙΟΥ.

Την ίδια στιγμή, το γεγονός ότι στις 25 Μαΐου πήγαν στις κάλπες 274.660 λιγότεροι ψηφοφόροι σε σχέση με τις εκλογές του Ιουνίου 2012, μαρτυρά ότι για ένα σημαντικό τμήμα της κοινωνίας η εκλογική μάχη ήταν

αδιάφορη. Η τάση αυτή δεν μπορεί να αγνοηθεί, στο βαθμό μάλιστα που αποτελεί πάγια προσπάθεια του πολιτικού συστήματος να αναπαραχθεί, εξοβελίζοντας τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από την πολιτική συμμετοχή

Η πολιτική ανάλυση.

Η λεγόμενη «κεντροαριστερά» συρρικνώθηκε, όμως κατάφερε να επιβιώσει, έστω και με σημαντικές εκλογικές απώλειες, κυρίως χάρη σε εκείνα τα κοινωνικά στρώματα τα οποία είτε δεν έχουν θιγεί από τα μνημόνια και τις πολιτικές λιτότητας είτε θεωρούν ότι η πίεση απέναντί τους έφτασε στο τέλος της.

Η συρρίκνωση της κεντροαριστεράς, παρά τις μεταμορφώσεις της με νέα και παλαιότερα σχήματα, δεν μπορεί να κρύψει την κρίση κοινωνικής αντιπροσώπευσης που διέρχεται, αφού τα μεσαία και λαϊκά στρώματα απομακρύνονται από αυτή, ενώ η πρόσδεση της στη ΝΔ και η ηγετική παρουσία του ΣΥΡΙΖΑ στην πολιτική γεωγραφία δημιουργεί διαιρετικές τάσεις στο εσωτερικό της.

Εξ άλλου, η ανάγνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων δείχνει την κοινωνική πόλωση, τη σύγκρουση ανάμεσα σε δυο κόσμους : από τη μια οι δυνάμεις της εργασίας, τα πληττόμενα λαϊκά και μεσαία στρώματα, οι λαϊκές συνοικίες και οι φτωχογειτονίες και από την άλλη οι δυνάμεις του πλούτου, τα συμφέροντα, η διαπλοκή.

Τέλος, αλλά όχι έσχατο, είναι ανησυχητική η άνοδος και η παγίωση των συσχετισμών της Χ.Α., ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις. Η ενδυνάμωση του νεοναζιστικού φαινομένου, που έχει βάση την οργή που προκαλεί η μνημονιακή πολιτική, καθώς και ο εκφυλισμός του παλαιού πολιτικού συστήματος ταυτόχρονα με την αναβίωση και ενίσχυση ρατσιστικών αντιλήψεων, πρέπει συγχρόνως να αποδοθεί και στη στρέβλωση των αξιών, μέσω του νεοφιλελευθερισμού που εμποδώθηκε τις τελευταίες δεκαετίες. Η σύγκρουση σε αυτό το επίπεδο, το επίπεδο των αξιών, του πολιτισμού και της ιδεολογίας πρέπει να είναι διαρκής και ανειρήνευτη. Η αντιφασιστική πάλη με τον τρόπο που ασκείται μέχρι σήμερα έχει καταδείξει τα όριά της και συνεπώς απαιτείται η αναπροσαρμογή της. Η ΠΓ καλείται σε σύντομο χρονικό διάστημα να διατυπώσει συνολική πρόταση.

Ταξική, κοινωνική και χωρική επιρροή και πόλωση.

Ταξική ανάλυση της ψήφου.

Σε σχέση με την ταξική σύνθεση της εκλογικής του βάσης, ο ΣΥΡΙΖΑ παραμένει το κατ' εξοχήν κόμμα των παραγωγικών στρωμάτων, των ανέργων (30,0%), των ιδιωτικών (28,8%) και των δημοσίων υπαλλήλων (30,9%), των επαγγελματιών (29,6%), και συνολικά των νεότερων σε ηλικία κατηγοριών (υπερέχει σαφώς της ΝΔ σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες μέχρι και 64 ετών), όπου επιβεβαιώνεται η υπεροχή του, όπως και το 2012, και η σαφής διαιρετική τομή που διατρέχει το εκλογικό σώμα στη βάση της απασχόλησης και της ταξικής ένταξης, καθώς και της ηλικίας. Αντίστοιχα, ο ΣΥΡΙΖΑ

εξακολουθεί να υστερεί στους αγρότες (18,7%) και στους συνταξιούχους (23,8%), παρόλο που στους τελευταίους παρουσίασε σημαντική βελτίωση των ποσοστών του, ανάλογη με την αύξηση που είχε στους πάνω των 65 ετών.

Ειδικά για τους εργαζομένους του ιδιωτικού τομέα, θα πρέπει να σημειωθεί και η μεγάλη απόκλιση που παρατηρείται στο εσωτερικό της συγκεκριμένης κοινωνικής κατηγορίας, με τη σχετική αντοχή της ΝΔ, αλλά και μια ισχυρή επιρροή της ΧΑ, εικόνα η οποία προέρχεται κυρίως από τα μεσαία και ανώτερα στελέχη του ιδιωτικού τομέα (μεταξύ των οποίων ο ΣΥΡΙΖΑ καταγράφει ένα ισχνό 11,8% και 13,8% αντίστοιχα, ενώ παρατηρείται και στις δύο κατηγορίες προβάδισμα της ΝΔ με 23,5% και 20% αντίστοιχα, αλλά και εξαιρετικά υψηλά ποσοστά για την ΧΑ με 20% και 14% αντίστοιχα, καθώς και ισχυρή παρουσία του Ποταμιού με 12% μεταξύ των υψηλόβαθμων στελεχών του ιδιωτικού τομέα). Αντίθετα, στις κατώτερες θέσεις της απασχόλησης (κατώτερο προσωπικό γραφείου, ανειδίκευτη εργασία, ειδικευμένη εργασία, ελαστική απασχόληση - part time) ο ΣΥΡΙΖΑ καταγράφει ένα ποσοστό κοντά στο 30%, με το μεγαλύτερο στην κατηγορία των ανειδίκευτων εργατών (33,3%).

Η χωρική επιρροή.

Το πρώτο που θα πρέπει να σημειώσει κανείς σχετικά με την κατανομή της χωρικής/γεωγραφικής επιρροής του ΣΥΡΙΖΑ είναι η εξισορρόπηση σε μεγάλο βαθμό του διπόλου Αθήνας-περιφέρειας που είχε εμφανιστεί το 2012, αφού πλέον η εκλογική καταγραφή του ΣΥΡΙΖΑ εξαπλώνεται σχεδόν ισόρροπα σε όλη την Επικράτεια, επιβεβαιώνοντας έτσι την παρατήρηση ότι η περιφέρεια ακολουθεί με μία ορισμένη καθυστέρηση τις πολιτικές εξελίξεις που καταγράφονται πρώτα στην Αθήνα.

Το δεύτερο που πρέπει να σημειώσει κανείς είναι η απόλυτη υπεροχή του ΣΥΡΙΖΑ στα λαϊκά προάστια – παρά μία ορισμένη οριακή υποχώρηση της εκλογικής επιρροής μας στα λαϊκά προάστια της Ανατολικής Αττικής και Δυτικής Αθήνας (που οφείλουμε να σκύψουμε πάνω της με ιδιαίτερη προσοχή)– και η αναμενόμενη υστέρηση, έναντι του δικομματισμού, στις πλούσιες συνοικίες. Όπως είναι αναμενόμενο, εμφανίζεται μία διαφοροποιημένη εκλογική συμπεριφορά μεταξύ των «εργατικών – μισθωτών» περιοχών και των «υψηλών» (αστικών) περιοχών. Οι μεν πρώτες δίνουν ισχυρά ποσοστά στο ΣΥΡΙΖΑ και στο ΚΚΕ, οι δε δεύτερες επιλέγουν με πολύ μεγάλη στατιστική σημαντικότητα τη ΝΔ (και δευτερευόντως το Ποτάμι).

Ωστόσο, αυτό που θα πρέπει να τονιστεί είναι ότι λόγω της κρίσης και της υποβάθμισης των μεσαίων κοινωνικών στρωμάτων, την οποία επέφερε η μνημονιακή πολιτική, ο ΣΥΡΙΖΑ αποκτά ισχυρά ακροατήρια και στα μεσοαστικά στρώματα, ενώ σε σχέση με τον Ιούνιο του 2012, φαίνεται ότι αντιμετωπίζεται λιγότερο φοβικά και εχθρικά και από τα αστικά στρώματα. Αντίθετα, η ΝΔ ακολουθεί την ακριβώς αντίθετη φορά, έχοντας συρρικνωθεί τελείως στις λαϊκές γειτονιές και κυρίως χάνοντας την επιρροή της μεταξύ των μεσοαστικών στρωμάτων, που αποτέλεσαν για αυτή «τάξεις - στηρίγματα».

Η κοινωνική κατανομή – Συσπειρώσεις/μετακινήσεις

Η επιρροή του ΣΥΡΙΖΑ αυξάνεται στους άνδρες, σε σχέση με τις εκλογές του Ιουνίου του 2012.

Ταυτόχρονα, ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζει σημαντική αύξηση της εκλογικής του επιρροής στους πολίτες με στοιχειώδη μόρφωση (από 19% σε 25%), ενώ ως προς τις ηλικίες, ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάζει πτώση στις μικρές ηλικίες, οι οποίες κερδήθηκαν από το Ποτάμι και αύξηση στις ηλικίες πάνω των 65 χρονών (από 13% στο 21%).

Μεγάλη υποχώρηση έχουμε υποστεί βεβαίως στη μειονότητα της Θράκης, μόνο που η ερμηνεία της πτώσης έχει να κάνει αφενός με δικές μας αστοχίες, αλλά και με την ταύτιση των άμεσων συμφερόντων, δηλαδή την εξουδετέρωση του ΣΥΡΙΖΑ, μεταξύ Τουρκικού Προξενείου και των κομμάτων του Μνημονίου στην περιοχή (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ), όπου μοίρασαν ψήφους, τοπικές και υπερτοπικές εξουσίες στις 3 κάλπες (Δήμος στο ΠΑΣΟΚ, Περιφέρεια στη ΝΔ, ευρωψηφοδέλτιο στο μειονοτικό κόμμα).

Στις πρόσφατες ευρωεκλογές, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε τη μεγαλύτερη συσπείρωση (77%) από όλα τα κόμματα, στις δε απευθείας μετακινήσεις ανάμεσα στη ΝΔ και το ΣΥΡΙΖΑ το ισοζύγιο είναι θετικό (9%-2,4%), όταν τον Ιούνιο του 2012 το ισοζύγιο ήταν αρνητικό (4%-5%)

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχασε 6,1% της εκλογικής του δύναμης προς τα λοιπά κόμματα και 4,9% προς το ΠΟΤΑΜΙ, διαρροή που αφορά ένα σημαντικό τμήμα της νεολαίας που γοητεύεται από το lifestyle και το μετα-πολιτικό ύφος του τελευταίου.

2. Αυτοδιοικητικές εκλογές

Στις αυτοδιοικητικές εκλογές οι δυνάμεις μας σημείωσαν ένα μεγάλο βήμα μπροστά, πίσω όμως από την πολιτική μας επιρροή και τις προσδοκίες μας. Για πρώτη φορά, περιφερειακές κινήσεις που στηρίχθηκαν από το ΣΥΡΙΖΑ, κέρδισαν 2 περιφέρειες. Την μεγαλύτερη περιφέρεια της χώρας, την Αττική και την ιδιαίτερα σημαντική περιφέρεια των Ιονίων. Ταυτόχρονα, η μάχη της Αθήνας, παρά το τελικό αποτέλεσμα, είναι μια κερδισμένη μάχη που ως τέτοια χρειάζεται να την αξιοποιήσουμε.

Όπως είχαμε κατ' επανάληψη τονίσει προεκλογικά, η μεγάλη επιτυχία δεν πρέπει να κρύψει αδυναμίες, λάθη και αστοχίες. Το αντίθετο. Σήμερα όμως από καλύτερες θέσεις μπορούμε να αναμετρηθούμε με όσα μας εμποδίζουν, ώστε ακόμα καλύτερα και ακόμα ταχύτερα να φτάσουμε στον πρώτο υψηλό στόχο.

Είχαμε θέσει ως πολιτικούς στόχους, με ομόφωνη απόφαση της ΠΓ και της ΚΕ, τη ματαίωση των σχεδίων της δικομματικής κυβέρνησης για χαλαρή αυτοδιοικητική ψήφο, και την υπογράμμιση του γεγονότος ότι στις σημερινές συνθήκες το πολιτικό και το αυτοδιοικητικό συμβαδίζουν.

Θέσαμε ως στόχο τη δημιουργία παρατάξεων και τη συμμετοχή μας στις εκλογές σχεδόν στο σύνολο των Καλλικρατικών δήμων. Κυρίως δε, η πολιτική μας απόφαση έθετε ως στόχο την αντιστοίχιση του ΣΥΡΙΖΑ με τη

νέα κοινωνική του στήριξη που είχε διαμορφωθεί μετά τις εκλογές του Ιουνίου του 2012.

Αναμετρηθήκαμε με νέα προβλήματα

Σε αυτές τις εκλογές τριπλές εκλογές έγιναν για πρώτη φορά πρωτοφανείς σε έκταση και βάθος θεσμικές παρεμβάσεις της «τελευταίας στιγμής». Ενδεικτικά :

- Αλλαγή ημερομηνίας του πρώτου γύρου των αυτοδιοικητικών εκλογών, ώστε οι ευρωεκλογές να συμπέσουν με το δεύτερο γύρο των αυτοδιοικητικών.
- Αύξηση του μέγιστου αριθμού των υποψηφίων στις δημοτικές εκλογές.
- Καθιέρωση του σταυρού προτίμησης στις ευρωεκλογές, με διπλασιασμό των υποψηφίων.
- Προβλήματα και περιπλοκές στην άσκηση του εκλογικού δικαιώματος των ετεροδημοτών.

Όλα τα παραπάνω έκαναν περισσότερο δύσκολη και περίπλοκη την αυτοδιοικητική μας παρέμβαση, ενώ δυσχεραίνουν την ουσιαστικότερη εξαγωγή συμπερασμάτων από τα αποτελέσματα. Πόσο μάλλον όταν οι αυτοδιοικητικοί θεσμοί, οι παρεμβάσεις, θεσμικές και διοικητικές, της κυβέρνησης περιορίζουν την αυτονομία της\ αυτοδιοίκηση μετατρέποντάς την σε ετεροδιοίκηση, δηλαδή σε κρατικό θεσμό, που απέχει από τη βούληση των πολιτών.

Η αριθμητική της αυτοδιοικητικής μας παρέμβασης

Κατεβάσαμε δημοτικά σχήματα σε 213 από τους 325 Καλλικρατικούς Δήμους (όταν το 2010 είχαμε στηρίξει παρατάξεις, είτε ως αυτόνομη κάθοδο είτε σε συνεργασίες, σε 104 Δήμους), καλύπτοντας το 90% του πληθυσμού.

Κερδίσαμε 23 Δήμους, εκ των οποίων 10 στην Αττική (Αγία Παρασκευή, Αιγάλεω, Βύρωνα, Ζωγράφου, Καισαριανή, Κερατσίνι-Δραπετσώνα, Νέα Ιωνία, Πέραμα, Φιλαδέλφεια-Χαλκηδόνα, και Χαλάνδρι), 5 πρωτεύουσες Νομών (Κέρκυρα, Κοζάνη, Λάρισα, Λειβαδιά και Λευκάδα), και 8 περιφερειακούς δήμους (Αλιάρτου-Θεσπιέων, Ανωγείων, Αριστοτέλη, Διρφύων-Μεσσαπίων, Ναυπακτίας, Σκύρου, Σφακίων, και Τυρνάβου).

Έχουμε 1024 δημοτικούς συμβούλους και πάρα πολλούς τοπικούς συμβούλους στους 204 δήμους, καθώς μόνο σε 9 δήμους που κατεβήκαμε δεν κατορθώσαμε να εκλέξουμε δημοτικό σύμβουλο.

Επίσης, κατεβάσαμε παρατάξεις στο σύνολο των Περιφερειών της χώρας, κερδίζοντας δύο από αυτές, επομένως σήμερα, εκτός των 2 περιφερειάρχων, έχουμε 11 άμεσα εκλεγμένους (χωρικούς) αντιπεριφερειάρχες και 144 περιφερειακούς συμβούλους (όταν το 2010 είχαμε 17).

Πολιτικά συμπεράσματα

Η εφαρμογή οργανωτικά και πολιτικά των πολιτικών μας στόχων αποδείχθηκε δύσκολη υπόθεση και ανέδειξε σημαντικές αδυναμίες όπως : απουσία αυτοδιοικητικής εμπειρίας και προσανατολισμού σε πολλές οργανώσεις, την περιχαράκωση των οργανώσεων σε αρκετές περιπτώσεις, την ανάδειξη φιλοδοξιών που εμπόδιζαν τις συλλογικές μας αποφάσεις, όπως για παράδειγμα την απόφαση για επιλογή υποψηφίων δημάρχων σε πόλεις μεγαλύτερες των 60.000 σε συνεννόηση των τοπικών οργανώσεων με την ΚΕ, η οποία δεν τηρήθηκε.

Οι επιτυχίες μας δεν πρέπει να κρύψουν, αρνητικά φαινόμενα παραγοντισμού και προσωπικών φιλοδοξιών, κλειστών κομματικών διαδικασιών και αχρείαστων εντάσεων. Ως κόμμα και ως Ο.Μ. είμαστε ακόμη, και παρά τις βελτιώσεις, μακριά από τη γείωση με το κοινωνικό γίνεσθαι και το επίπεδο οργανωτικότητας μας δεν αντιστοιχεί στο να εκφράζει τις ελπίδες και τις αγωνίες της κοινωνίας, ιδιαίτερα σε τοπικό επίπεδο.

Το αποτέλεσμα των αυτοδιοικητικών εκλογών καταδεικνύει ότι δεν υπάρχει η ανακλαστική αντιστοίχιση της γενικής εκλογικής μας επιρροής με τα τοπικά σχήματα που επιλέξαμε. Αυτό δείχνει από την μια μεριά την ανάγκη να συγκροτηθεί ένα ριζικά διαφορετικό αλλά ελκτικό μοντέλο αυτοδιοικητικής λειτουργίας που να σηματοδοτεί με ενάργεια την ρήξη με το σημερινό τοπικό κατεστημένο και να το ανταγωνίζεται αποτελεσματικά, κατεστημένο που αποδεικνύεται ότι έχει μεγάλη αντοχή και ικανότητα αναπαραγωγής του, καθώς επίσης και την ανάγκη μεγαλύτερης εξειδίκευσης και κοινωνικής γείωσης της πολιτικής παρουσίας και δράσης των οργανώσεων και των στελεχών μας σε τοπικό/αυτοδιοικητικό και προγραμματικό επίπεδο.

Από την άλλη η καταγραφόμενη απόκλιση ενός τμήματος της επιρροής μας με τις επιλογές που κάνουμε ιδιαίτερα στις περιφερειακές εκλογές, αποδεικνύει τους χαμηλούς δεσμούς που έχουμε με ένα μεγάλο τμήμα της εκλογικής μας επιρροής, το οποίο παρουσιάζει στοιχεία διπλής ταυτότητας και για το οποίο πρέπει να αξιοποιηθούν πολιτικά και ιδεολογικά μέσα ώστε να αποκτήσει συμπεριφορά μεγαλύτερης πολιτικής ταύτισης με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Νέα κατάσταση, Νέα καθήκοντα

Ο λαός μας έδωσε το μήνυμα: Θέλουμε να κυβερνήσετε. Θέλουμε όμως περισσότερα από εσάς – πιο καθαρό, επεξεργασμένο και ριζοσπαστικό πολιτικό λόγο, όχι αμφισημίες, πλήρη διαφοροποίηση από το σάπιο πολιτικό σύστημα. Πέστε μας καθαρά τι θα κάνετε και πως θα το κάνετε.

Απαιτείται λοιπόν να ανταποκριθούμε στο αίτημα των καιρών για τη συγκρότηση ενός πλατιού δημοκρατικού, προοδευτικού, ριζοσπαστικού κινήματος ανατροπής, που όχι μόνο θα κερδίσει τις επερχόμενες εθνικές εκλογές, αλλά θα αποτελέσει τη νέα μεγάλη κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, τη μεγάλη πλειοψηφία που θα αναλάβει το ιστορικό έργο της κοινωνικής σωτηρίας και της ανασυγκρότησης της πατρίδας μας.

Ο λαός μας έδωσε εντολή να επισπεύσουμε. Να ανταποκριθούμε στο αίτημα των καιρών και να βάλουμε τέλος στην ανθρωπιστική κρίση που ταλαιπωρεί εκατομμύρια Έλληνες πολίτες, και ιδιαίτερα στο πεδίο των 1.500.000 ανέργων και ταυτόχρονα να δώσουμε ανάσα, ελπίδα και εμπιστοσύνη σε όλους όσους υποφέρουν, και είναι πάρα πολλοί.

Εμπιστοσύνη γιατί οφείλουμε να ακυρώσουμε τα μνημόνια και τους εφαρμοστικούς νόμους, δεν υποκύπτουμε στους εκβιασμούς, αντίθετα θα επιδιώξουμε και να πετύχουμε την διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους, η δε αποπληρωμή του εναπομείναντος να γίνει με ρήτρα ανάπτυξης. Να προχωρήσουμε άμεσα στο σχεδιασμό της παραγωγικής, κοινωνικής και οικολογικής ανασυγκρότησης της χώρας, με καθοριστικό ρόλο του δημόσιου και κοινωνικού τομέα, των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και ενός δημόσιου, κοινωνικά ελεγχόμενου, τραπεζικού συστήματος.

Εμπιστοσύνη διότι θα ρυθμίσουμε δίκαια το ιδιωτικό χρέος

Ελπίδα, γιατί θα προχωρήσουμε άμεσα στην αύξηση των δημοσίων δαπανών, στο σταμάτημα των απολύσεων στο Δημόσιο τομέα, στην επαναπρόσληψη των αντισυνταγματικά απολυθέντων, στην προστασία των εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα από μαζικές απολύσεις και στην κατάργηση της διαθεσιμότητας στο δημόσιο τομέα.

Ανάσα, γιατί θα επαναφέρουμε το κατώτατο μισθό στα 751 ευρώ, το επίδομα ανεργίας στα 461 ευρώ, τις συντάξεις στα προ του 2009 επίπεδα αρχίζοντας από τις χαμηλότερες, θα προστατεύσουμε τους εργαζόμενους από τις αυθαιρεσίες των εργοδοτών επαναφέροντας τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και τις συμβάσεις εργασίας.

Με οδηγό τις συνεδριακές μας αποφάσεις θα ανταποκριθούμε στις προσδοκίες του κόσμου της εργασίας και των λαϊκών στρωμάτων.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μετά τις εκλογές μπορεί γρήγορα και με επιτυχία να συνεχίσει την αύξηση της επιρροής του, δίνοντας μεταξύ άλλων έμφαση στα ενωτικά, ριζοσπαστικά χαρακτηριστικά του, καθιστώντας ακόμα πιο πλήρες, ακόμα πιο συνεκτικό το ριζοσπαστικό πρόγραμμά του, επιχειρώντας μια ακόμα πιο βαθειά στροφή στα λαϊκά προβλήματα, στα κινήματα και τους κοινωνικούς αγώνες με ιδιαίτερο βάρος στη νεολαία και στην αναζωογόνηση του κινήματός της.

Η ανατροπή ταυτόχρονα με τις δράσεις μας σε κοινωνικό προγραμματικό επίπεδο απαιτεί τη συγκρότηση μιας πλατιάς δημοκρατικής προοδευτικής ριζοσπαστικής συμμαχίας ικανής να διεκδικήσει την αυτοδυναμία στις επερχόμενες εκλογές.

Μια συμμαχία δυνάμεων που θα κερδίσει γιατί υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εκατομμυρίων ανέργων, των μισθωτών του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, των πολύ μικρών και μικρομεσαίων επιχειρήσεων, την αγροτιά που αγωνίζεται σε αντίξορες συνθήκες για να επιβιώσει. Γιατί υπερασπίζεται την ανάγκη για μια καλύτερη και αξιοπρεπή ζωή στις γυναίκες και τους άντρες, τους νέους και τις νέες και ολόκληρη την τρίτη ηλικία, όλους αυτούς που θίγονται βάνουσα από τη μνημονιακή πολιτική και οδηγούνται σε απόγνωση.

Αυτή η συμμαχία απευθύνεται σε κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο σε όσους ενστερνίζονται αυτή την κατεύθυνση, μάχονται για την επικράτησή της και συμφωνούν σε ένα αντιμνημονιακό, αντινεοφιλελεύθερο, δημοκρατικό πρόγραμμα, που προτείνεται ως μόνο ικανό να σταματήσει τη καταστροφή και να δώσει ελπίδα στο κόσμο να διεκδικήσει μια καλύτερη ζωή.

Το κόμμα μας

Χρειάζεται να μιλήσουμε θαρρητά και με ειλικρίνεια να κάνουμε αυτοκριτική για τη λειτουργία των οργάνων, να εντοπίσουμε τις αδυναμίες, τα λάθη τις αστοχίες, να κάνουμε αλλαγές, να ανασυγκροτούμε συνεχώς το είναι μας. Να δούμε ακόμα καλύτερα πως διαμορφώνουμε και κρίνουμε, τόσο τη γενική μας πολιτική, όσο και την καθημερινή πολιτική μας δράση, ποιος είναι ο ρόλος των οργάνων και πώς τα συγκροτούμε, τι σημαίνει «κόμμα στο χώρο», πώς κάνουμε επιλογές πολιτικών και προσώπων κ.ά. Να μην κρύψουμε τα προβλήματα αντίθετα να τα δείξουμε για να τα επιλύσουμε. Κατά την προεκλογική περίοδο, τα συλλογικά μας όργανα, με πρώτη την Πολιτική Γραμματεία, σε μεγάλο βαθμό αδρανοποιήθηκαν και ως εκ τούτου, λόγω και των έκτακτων συνθηκών ενόψει των τριπλών εκλογών, πολλές ανάγκες καλύφθηκαν εκ των ενόντων, με αποτέλεσμα κρίσιμες αποφάσεις να παρθούν χωρίς τις απαραίτητες συνθέσεις και εγκρίσεις. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα λανθασμένες κινήσεις, υπερβολικό συγκεντρωτισμό, αυτονόμηση υπηρεσιακών κέντρων και ενέργειες που έθιγαν την ίδια την ψυχή της Αριστεράς, ακόμα και εκείνες που οφείλονται στην κακιά στιγμή, στη βιασύνη και στις πρόχειρες προσεγγίσεις, τις οποίες μια συλλογική και συνεκτική πολιτική λειτουργία θα τις είχε αποφύγει. Να φροντίσουμε για την ενιαία εκφορά του πολιτικού μας λόγου, να μη δώσουμε πλέον αφορμές με αυθαίρετες ερμηνείες της πολιτικής μας γραμμής. Ταυτόχρονα πρέπει να διασφαλίσουμε ένα καθεστώς ισότητας και αποτελεσματικότητας σε όσα στελέχη καλούνται να μας εκπροσωπήσουν στα media.

Να ανοίξουμε πλατιά τις πόρτες μας σε όλους όσους, χωρίς ιδιοτέλεια, θέλουν να προσφέρουν στο στόχο της ανατροπής. Να συγκροτήσουμε ακόμα καλύτερα την εσωτερική μας λειτουργία με το βλέμμα προς την κοινωνία και να στήσουμε ΟΜ παντού. Κεντρικό ζήτημα είναι η δημιουργία ενός μάχιμου κομματικού δυναμικού αφοσιωμένου στην υπόθεση της ριζοσπαστικής αριστεράς και της προοδευτικής αλλαγής, που εντάσσεται με ανιδιοτέλεια και χωρίς παραγοντισμούς στην κοινή μας προσπάθεια.

Πρέπει να γίνει ειδική συζήτηση στην ΚΕ για τον προσανατολισμό και τις μεθόδους δράσης στη νέα γενιά, η οποία όλο το προηγούμενο διάστημα είχε μικρή συμμετοχή στους αγώνες. Υπάρχει σοβαρό πρόβλημα στο κόμμα και στη νεολαία διότι ενώ έχουμε αυξημένη εκλογική επιρροή, η οργανωτική αποτύπωσή της και η πολιτική-ιδεολογική παρέμβασή μας είναι ασθενής. Αυτό το ζήτημα πρέπει να απασχολήσει όλο το κόμμα και τη νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ και χρειάζεται επείγοντως να ληφθούν μέτρα, να κατατεθούν σχέδια δράσης. Η Νεολαία μας πρέπει να αναπτυχθεί, να αντιστοιχηθεί οργανωτικά και πολιτικά στην εκλογική μας επιρροή. Χρειαζόμαστε ένα κίνημα νεολαίας που να αγκαλιάζει τους εργαζόμενους, να οργανώνει τους ανέργους, τους νέους της επισφάλειας και της εργασιακής περιπλάνησης, τους φοιτητές. Χρειαζόμαστε μια νεολαία πρωτοπορία στον πολιτισμό, στη νεανική καλλιτεχνική δημιουργία, τις τέχνες και τα γράμματα.

Η κοινωνική γείωση

Είναι η ώρα να δώσουμε ποιοτική συνέχεια στην κοινωνική μας γείωση, οι εκλογές έδειξαν ότι μπορούμε να διεκδικήσουμε και να εκφράσουμε τη συντριπτική πλειοψηφία των δυνάμεων της εργασίας, τα λαϊκά και τα μεσαία στρώματα που πλήττονται από την κρίση.

Να συμβάλλουμε στην ακόμη μεγαλύτερη ανάπτυξη κινήματων αντίστασης, δομών αλληλεγγύης, εναλλακτικών παραγωγικών εγχειρημάτων, με μια νέα συγκρότηση και δικτύωση των αυτοδιοικητικών κινήσεων για συντονισμό και ανταλλαγή εμπειρίας.

Να ανασυγκροτήσουμε το συνδικαλισμό της μισθωτής εργασίας, ένα συνδικαλισμό που να περιλαμβάνει όλους, τους εντός και εκτός των τειχών. Ένα συνδικαλισμό ταξικό, αγωνιστικό και διεκδικητικό, ένα συνδικαλισμό της άμεσης δημοκρατίας. Αυτή η προσπάθεια πρέπει να συνδυαστεί με παρεμβάσεις μέσα στην υπάρχουσα δομή των συνδικάτων ώστε να αλλάξει ριζικά ο συσχετισμός, να αναπτυχθούν συντονισμένοι αγώνες και να κυριαρχήσει ο ταξικός προσανατολισμός των συνδικάτων. Να πάμε εμείς εκεί κι όχι να περιμένουμε να έρθει η κοινωνία προς εμάς. Να πάμε, όχι ως ομιλητές ή σχολιαστές, αλλά ως συμμετοχοί, με στόχο την οργάνωση του εργαζόμενου και άνεργου λαού και της νεολαίας. Να επινοήσουμε νέους τρόπους συμμετοχής πλάι στους παλιούς, να δώσουμε έμφαση στην άμεση δημοκρατία και στην πολιτική συμμετοχή.

Χρειάζεται με καθαρό τρόπο να απαντήσουμε στο κοινωνικό αίτημα τι θα κάνουμε ως κυβέρνηση και αυτό σημαίνει συγκεκριμένο και συνεκτικό πρόγραμμα άμεσων ενεργειών και συγχρόνως κυβερνητικό πρόγραμμα ριζοσπαστικών αλλαγών, με αρχή, μέση και τέλος, με ρεαλισμό και όραμα. Τα Τμήματα της Κ.Ε., οι ΕΕΚΕ και η Επιτροπή Προγράμματος είναι έτοιμοι, χρειάζεται πλέον να το συζητήσουμε στο κόμμα και να ανοίξουμε μια πλατειά διαδικασία κοινωνικής διαβούλευσης. Οι κοινωνικές - πολιτικές συμμαχίες πρέπει να γίνονται στη βάση των μεγάλων μετασχηματισμών : της κοινωνίας, της οικονομίας, του κράτους, των θεσμών κοινωνικού ελέγχου, της παραγωγικής ανασυγκρότησης, όλα εκείνα δηλαδή που αναλυτικά υπάρχουν στο Πρόγραμμά μας.

Το πρόγραμμά μας άλλωστε είναι η δέσμευση που αναλαμβάνουμε έναντι του λαού και η μόνη βάση πάνω στην οποία συζητάμε με τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις, με τις οποίες επιδιώκουμε τη συμπόρευση σε δημοκρατική, προοδευτική, ριζοσπαστική κατεύθυνση, για την ανατροπή της κυβέρνησης και των μνημονιακών πολιτικών και τη δημιουργία μίας κυβέρνησης σωτηρίας του λαού και του τόπου.

Με τις προγραμματικές μας δεσμεύσεις και με το κάλεσμα συστράτευσης που απευθύνουμε, αναλαμβάνουμε την ιστορική μας ευθύνη να ανατρέψουμε τα μνημόνια και να αποτρέψουμε τη νεοφιλελεύθερη επίθεση, ώστε να πάψει η χώρα να είναι έρμαιο των δυνάμεων της διαπλοκής και των τραπεζών, να σταματήσουμε την κοινωνική λεηλασία και το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου της χώρας, να σωθεί ο λαός.

Με την έννοια αυτή, απευθύνουμε συγκεκριμένο κάλεσμα να παραμερίσουμε τις υπαρκτές, αλλά δευτερεύουσες σε σχέση με τη συγκυρία διαφορές μας, σε όλες και σε κάθε μια ξεχωριστά, στις πολιτικές δυνάμεις της αριστεράς, της οικολογίας, στους αριστερούς σοσιαλιστές, στις λαϊκές δυνάμεις που αποδεσμεύονται από τα κόμματα της συγκυβέρνησης. Σε όλους όσους συνειδητοποιούν ότι πρώτιστο καθήκον τώρα είναι να αποτρέψουμε την καταστροφή.

- Απευθυνόμαστε στο ΚΚΕ, όχι παραγνωρίζοντας τις πολλές και σημαντικές μας διαφορές, αλλά αξιολογώντας ως πιο σημαντική την ιστορική ευθύνη της αριστεράς να εκφράσει την πλειοψηφία του λαού που πλήττεται βάναισα από τη μνημονιακή πολιτική.
- Απευθυνόμαστε στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, γιατί θεωρούμε ότι η συμπόρευσή μας στα κινήματα στους μικρούς και μεγάλους αγώνες που αναπτύχθηκαν όλα τα τελευταία χρόνια και η κοινή μας βούληση να ανατρέψουμε τα μνημόνια, είναι σημαντικότερη από τις διαφορές που μπορεί να έχουμε, κυρίως στο θέμα της Ε.Ε.
- Απευθυνόμαστε στο χώρο της Οικολογίας, ο οποίος χώρος έχει ταχθεί σαφώς στο αντιμνημονιακό στρατόπεδο και, επιπλέον, αναδεικνύουν ιδιαίτερα μία εξαιρετικά σημαντική και για μας οπτική, αυτή της περιβαλλοντικής καταστροφής.

- Απευθυνόμαστε, στις πολιτικές κινήσεις και στους ανθρώπους που συναντηθήκαμε προεκλογικά στην στήριξη της υποψηφιότητας του σ. Α. Τσίπρα για την προεδρία της Κομισιόν, καθώς και στους ανθρώπους και τα στελέχη που έχουν έρθει σε ανοιχτή ρήξη με το ΠΑΣΟΚ του Μνημονίου και της ακροδεξιάς συγκυβέρνησης, που δεν χωρούν σε κεντροαριστερά σενάρια που έχουν ως μόνο στόχο να ανακόψουν τη δυναμική μίας πραγματικής, ριζοσπαστικής αριστερής αλλαγής. Παρά τις διαφορές μας, είμαστε ανοιχτοί να βρεθούμε σε κοινούς αγώνες για να σταματήσει η καταστροφή.
- Βλέπουμε τις διεργασίες που συντελούνται στον ευρύτερο χώρο της Αριστεράς κατανοώντας ότι αυτός ο πολιτικός χώρος βρίσκεται σε κινητικότητα. Στη βάση των πολιτικών σχεδίων είμαστε διατεθειμένοι να συζητήσουμε με εκείνους που αντιλαμβάνονται πλέον ότι η λύση για τη χώρα δεν μπορεί να έρθει με τα κεντρώα σενάρια, στον αστερισμό της ΝΔ, ούτε φυσικά με την αναβάπτιση του παλαιού, φθαρμένου και διεφθαρμένου στελεχικού δυναμικού του πάλαι ποτέ δικομματισμού, αλλά σε εκείνους που έρχονται σε ρήξη με τα μνημόνια, που αναζητούν πολιτική διέξοδο για τη χώρα σε αριστερή, αντιμνημονιακή, δημοκρατική, προοδευτική κατεύθυνση.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους παραπάνω συνολικά και στον καθένα ξεχωριστά. Χωρίς αποκλεισμούς και ηγεμονισμούς, αλλά και με την αποφασιστικότητα που μας επιβάλλει η κρίσιμη ιστορική συγκυρία να προχωρήσουμε μπροστά. Και τους καλούμε όλους, χωρίς συνδιαλλαγές και υποσχέσεις, να κάνουν το αυτονόητο βήμα, να αναλάβουν το μερίδιο της ιστορικής ευθύνης που τους αναλογεί.

Και, κυρίως, απευθυνόμαστε σε όλο τον ελληνικό λαό, όποια κι αν ήταν μέχρι σήμερα η πολιτική του προτίμηση, τους πολίτες που δοκιμάζονται καθημερινά, που αγωνιούν, που δεν αντέχουν άλλο, που αναζητούν την ελπίδα με ένα ελάχιστο πρόγραμμα. Και με προοπτική τον νέο συνασπισμό εξουσίας, σε μια κυβέρνηση της Αριστεράς.

Η κυβέρνηση θα επιχειρήσει το επόμενο διάστημα, χρησιμοποιώντας κάθε μέσο να ξεπεράσει τον σκόπελο της προεδρικής εκλογής και να εξαντλήσει τη θητεία της. Με αυτό τον τρόπο εκτιμά ότι μπορεί να δημιουργήσει τους όρους ανάκτησης των συμμαχιών με τα μεσαία στρώματα, με επί μέρους διορθώσεις της πολιτικής της, χωρίς αλλαγή του πυρήνα της πολιτικής των μνημονίων. Εκτιμά ότι μπορεί να εξασφαλίσει την αποδοχή ή την ανοχή τμημάτων της κοινωνίας που διατηρούν μια οικονομική αντοχή και φιλοδοξούν να παίξουν ρόλο στη νέα περίοδο ή όσων έχουν κουραστεί από τα διαδοχικά χτυπήματα και έχοντας μειωμένες προσδοκίες φοβούνται τα χειρότερα και συμβιβάζονται με τις ψευδαισθήσεις ανάκαμψης που παρουσιάζει η κυβέρνηση.

Τα σχέδια της κυβέρνησης μπορούν να ανατραπούν με πρωτοβουλίες σε κεντρικό πολιτικό επίπεδο που θα αποτρέπουν τις κυβερνητικές επιδιώξεις, κυρίως όμως από τα κάτω με την δημιουργία ενός ζωντανού και δραστήριου πολιτικού κινήματος πλειοψηφίας που θα διεκδικήσει την ανατροπή του μνημονιακού μπλοκ εξουσίας και των πολιτικών που εφαρμόζει και το σχηματισμό κυβέρνησης της αριστεράς, για την υλοποίηση ενός προγράμματος σωτηρίας του λαού και του τόπου.

Η προοδευτική αλλαγή στη χώρα μας δεν θα προέλθει από ανακατατάξεις στην κορυφή της πυραμίδας του πολιτικού σκηνικού αλλά κυρίως στη βάση με την συγκρότηση και ενεργοποίηση μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας. Με αυτό το στόχο η δημιουργία ενός μετώπου με πλατειά συσπείρωση πολιτών και συλλογικοτήτων που θέλουν να ενεργοποιηθούν για την προοδευτική αλλαγή στη χώρα μας, με βάση ένα μίνιμουμ πρόγραμμα και να παίξουν το ρόλο μιας δυναμικής συσπείρωσης για την στήριξη των προοδευτικών αλλαγών και του ελέγχου του έργου της κυβέρνησης της Αριστεράς.

Περιφέρειες: η επαγγελία, η δέσμευση, το παράδειγμα

Η νίκη στις Περιφέρειες της Αττικής και των Ιονίων αποτελεί μια μεγάλη ευκαιρία και ταυτόχρονα μια μεγάλη δοκιμασία, στο βαθμό που η Αριστερά καλείται να διοικήσει σε συνθήκες οικονομικής κρίσης και κοινωνικής καταστροφής. Στις συνθήκες μάλιστα της μνημονιακής συγκυβέρνησης τα πράγματα θα είναι ακόμα πιο δύσκολα αφού γνωρίζουμε ότι θα κάνουν ό,τι μπορούν για να δυσκολέψουν το έργο των αριστερών Περιφερειάρχων, περιορίζοντας αρμοδιότητες, συρρικνώνοντας πόρους. Ο ανασχηματισμός της κυβέρνησης μεταξύ άλλων είχε και ως επιμέρους στόχο την επιλογή προσώπων που θα δυσκολέψουν το έργο της Δούρου και του Γαλιατσάτου. Στην Αττική και στα Ιόνια θα κριθούμε στο κατά πόσο μπορούμε να υλοποιήσουμε τις επαγγελίες μας, στο κατά πόσο μπορούμε να δώσουμε ένα εναλλακτικό παράδειγμα συμμετοχικής δημοκρατίας, στο κατά πόσο μπορούμε να θέτουμε κριτήρια στις προτεραιότητες, προτεραιότητες που να απαντούν στην ανθρωπιστική κρίση, την παραγωγική ανασυγκρότηση, τη δημιουργία θεσμών. Για να γίνουν αυτά, μεταξύ άλλων, απαιτούν συλλογικές διαδικασίες, διοικητική επάρκεια και πάνω απ' όλα στενή σύνδεση με τις τοπικές κοινωνίες. Με αυτή την έννοια οι επιμέρους αυτοδιοικητικές κινήσεις, οι Οργανώσεις Μελών, οι αριστερές δημοτικές αρχές που εμπíπτουν στις αρμοδιότητες των 2 Περιφερειών χρειάζεται να αναπροσαρμόσουν τον προσανατολισμό τους έτσι, ώστε να είναι οι κατάλληλοι αγωγοί προτάσεων και κοινωνικού ελέγχου στο έργο των Περιφερειών.